

[Aksel Larsen.]

kende dets indhold, dets betydning og dets virkning.

Ministeren sagde, at han synes denne 75 pct.s regel er yderst demokratisk. Ja, ja, det synes jeg ikke, men lad os ikke skændes om det. Men hvis ministeren synes, at denne 75 pct.s regel er demokratisk, hvordan vil han så forklare og forsvare, at man nu igennem årene har sagt: I må finde jer i denne regel, at så længe ikke 75 pct. af medlemmerne stemmer, så gælder afstemningen ikke. Og så, når vi kommer i den situation, da 76,2 pct. har stemt, så gælder det alligevel ikke. Ja, undskyld, jeg synes ikke den slags er demokrati.

Det har været meget diskuteret, om dette kan ødelægge Danmarks valuta. Det kan det naturligvis ikke. Man har så travlt med at fortælle, at det er ødelæggende for Danmark, hvis arbejderne får en lillebitte del i den produktionsforøgelse, der har fundet sted. Jeg synes, man skulle holde op at tale om noget sådant.

Så siger det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at han var ked af, at jeg i aften sagde, at det var diktatur, hvis man gjorde andet end at forhandle om sagerne. Ja, men det fastholder jeg virkelig, det er min mening. Jeg kan ikke se andet, end at det er diktatur, hvis man, efter at et mæglingforslag efter alle kunstens regler er blevet forkastet, siger, at så gælder reglerne ikke, og så ophører vi det til lov. Det, jeg har foreslået, er, at man skulle optage nye forhandlinger, og så længe nye forhandlinger ikke er forsøgt, er det aldeles urimeligt at komme her og ville foretage indgreb. Hvorvidt det under andre omstændigheder ville være rimeligt, kan jeg ikke udtale mig om, for det kommer an på, hvilke omstændigheder der foreligger. Men jeg kan da se, at når man ved en så kortvarig, begrænset strejke kan nå frem til de indrømmelser, man har nået, så ville man også kunne nå længere, når nu arbejdsgiverne forstår, at det er alvor fra arbejderne side, at de kan ikke klare sig med det, man har tilbudt dem, at de vil have mere.

Jeg er nødt til at sige, at der er folk her i salen, der går rundt med en noget mærkværdig, rocambolesk opfattelse af, hvad der er årsagen til, at der er stemt nej. Det turde være indlysende, at den eneste

årsag til, at mæglingforslaget er blevet forkastet med så stor majoritet, er, at arbejderne mener, at det ikke er tilstrækkeligt.

De ved udmærket, hvilke konsekvenser der kan komme af at stemme nej: fortsat konflikt, men de regner også med, at de, hvis de siger nej, kan skaffe sig større indrømmelser. Derfor synes jeg, at folketinget, når nu regeringen ulykkeligvis har fremsat dette lovforslag, skulle trække situationen lidt ud og tage den med ro nogle dage og så iøvrigt rette en henstilling til parterne om hurtigst muligt at komme i forhandling igen med eller uden forligsmandens medvirken og se at nå til et resultat. Helst havde jeg naturligvis set, at regeringen ikke var kommet med dette lovforslag, det havde ikke været nødvendigt af hensyn til konfliktssituationen og ej heller af hensyn til regeringens liv, som efter mit skøn kun kan bringes i fare, hvis regeringen glemmer, at den har sit mandat fra arbejderne. Hvis regeringen handler imod arbejderne, forskertser den arbejderne tillid og risikerer at miste deres støtte.

Ja, jeg er altså af den mening, at det, der skal til, ikke er nogen form for voldgift, ikke er at ophøje mæglingforslaget til lov og ikke er, at folketinget konstituerer sig som voldgiftsret, men at folketinget opfordrer parterne til påny at forhandle og se at nå til et resultat, og jeg skal i konsekvens af denne min opfattelse tillade mig at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Folketinget udtaler, at efter mæglingforslagets forkastelse bør der ufortøvet optages nye forhandlinger mellem fagforbundene og arbejdsgiverorganisationerne med det formål at nå frem til forslag, der kan give grundlag for at bringe arbejdskonflikten til ophør, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Viggo Stærke: Jeg vil give det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ret i, at der ikke er tid og lejlighed til i aften at diskutere de store, vigtige spørgsmål, der